

върховете надолу. Броят се кой от участниците ще бъде пазач. Той застава в близост до кръга, а останалите се изтеглят на около 20-ина крачки от него. Целта на играта е всеки от участниците да уцели чатала и сопата му да излезе извън кръга. Който не уцели или пък уцели, но сопата му остане в рамките на кръга, губи и става пазач.

Момчетата и младите жени правят алай, пеят песни и играят под съпровода на дайре или тава, по която удрят в такт с мелодията с ръце или дървена лъжица.

КУРБАН, КОЧ БАЙРАМ

Курбан, наречен още Коч байрам, се празнува 70 дни след Рамазан байрам. За празника задължително се коли курбан. Според традицията животното, което ще се принесе в жертва, трябва да отговаря на определени изисквания – да е мъжко, чифтокопитно, да няма никакви кусури. Курбан за празника може да стане коч, агне, яре, теле. На ромите, както и на останалите мюсюлмани, е позната легендата, която е в основата на обичая един път в годината да се принася жертва за здраве и опрощаване на греховете. Разказва се, че *да колим ний мюсюлманите курбан идва от времето на Ибраим. Ибраим имал две жени. С първата жена живял 9-10 години, ама нямали деца. И тугава той са оженва за слугинята си и от нея вече имал дете. Кугату бил женен с първата си жена, той се са молел на Аллах: „Господи, ако имам дете едно момче, ши гу напрая курбан“. И тугава Господ му дава дете от втората жина. Сложили му името Исмаил. Клал много добитък Ибраим зарад детето. Да ама много скоро забраел како е убеждал. И ина вечер сънувал, чи някой му вика: „Ибраиме, ти толкоз добитък кла, кочове, камили, ама де остана тойта вяра? Нали убища да колиш дитету за курбан“. Ибраим искал да мини с многоту курбани, дете клал, ама Господ не му дава. Нямало накъде и Ибраим казъл на жина си како ѝ убищал. Исмаил бил вечи на седем гудинки. Майка му му казала, чи баща му ши гу коли курбан. Дитету билу многу послушно и отвърналу: „Щом сте решили, колете ма“. Измила гу майката, ублякла гу хубаву и Ибраим тръгнал да гу води в гурата. Кату стигнали гурата, Исмаил казъл, чи иска да си поиграе малку. Баща му са съгласил, ама то нали ѝ дети, са забраелу. Тръгнали майката и бащата да гу тръсят и гу намират да си играй у пепелта. Майката гу фаща за ръката, ама то нали ѝ дете, изритало и там, на туй място, дету изриталу, изникналу уда. „Туй, казъл Аллах, да стани мястуту на мюсюлманите, кугату идват на аджълък, да си зъмат тука аптеса“. Туй мясту е в Нъсър. Исмаил казъл на баща си: „Татко, зъми ина кърпа и ми вържи*